

## φούσκος

**φούσκος, ο**, ουσ. [<λατιν. fuscus (= μαύρος)], δυνατό χτύπημα στο πρόσωπο με την παλάμη, το χαστούκι, η μπάτσα, ο μπάτσος, η σφαλιάρα. (Ακολουθούν 15 φρ.):

- *είναι για φούσκους*, πρέπει να τιμωρηθεί με ξυλοδαρμό ή συμπεριφέρεται με τέτοιο τρόπο, σαν να επιδιώκει να φάει ξύλο: «αφού δε βάζει μυαλό, είναι για φούσκους». Για συνών. βλ. φρ. *είναι για χαστούκια*, λ. [χαστούκι](#).

- *τον πέθανα στους φούσκους*, βλ. φρ. *τον τρέλανα στους φούσκους*.

- *τον πλάκωσα στους φούσκους*, τον χτύπησα αλλεπάλληλες φορές στο πρόσωπο: «επειδή έλεγε βλακείες στον πλάκωσα στους φούσκους». Για συνών. βλ. φρ. *τον πλάκωσα στα χαστούκια*, λ. [χαστούκι](#).

- *τον τάραξα στους φούσκους*, τον έδειρα άγρια, τον ξυλοκόπησα: «τον είχα από καιρό άχτι και μόλις τον συνάντησα τον τάραξα στους φούσκους». Για συνών. βλ. φρ. *τον τάραξα στα χαστούκια*, λ. [χαστούκι](#).

- *τον τρέλανα στους φούσκους*, τον ξυλοκόπησα άγρια: «ήμουν τόσο εξοργισμένος μαζί του, που μόλις τον έπιασα στα χέρια μου, τον τρέλανα στους φούσκους». Για συνών. βλ. φρ. *τον τρέλανα στα χαστούκια*, λ. [χαστούκι](#).

- *του άστραψα ένα φούσκο*, τον χαστούκισα δυνατά στο πρόσωπο: «μόλις μου έβρισε τη μάνα, του άστραψα ένα φούσκο, που είδε τον ουρανό με τ' άστρα!». Για συνών. *του άστραψα ένα χαστούκι*, λ. [χαστούκι](#).

- *του 'δωσα ένα φούσκο*, βλ. φρ. *του 'ριξα ένα φούσκο*.

- *του 'δωσα φούσκους ή του 'δωσα τους φούσκους του*, βλ. φρ. *του 'ριξα φούσκους ή του 'ριξα τους φούσκους του*.

- *του κάθισα ένα φούσκο*, βλ. φρ. *του άστραψα ένα φούσκο*.

- *του 'κοψα ένα φούσκο*, βλ. φρ. *του 'ριξα ένα φούσκο*.

- *του 'ριξα ένα φούσκο*, τον χαστούκισα: «μόλις τον είδα, του 'ριξα ένα φούσκο για να μάθει να μην με κατηγορεί». Για συνών. βλ. φρ. *του 'ριξα ένα χαστούκι*, λ. [χαστούκι](#).

- *του 'ριξα φούσκους ή του 'ριξα τους φούσκους του*, τον χαστούκισε πολλές φορές και, κατ' επέκταση, τον νίκησα: «να δεις τι καλά που κάθισε στ' αβγά του μόλις του 'ριξα τους φούσκους του!». Για συνών. βλ. φρ. *του 'ριξα χαστούκια ή του 'ριξα τα χαστούκια του*, λ. [χαστούκι](#).

- *του 'σκασα ένα φούσκο*, τον χαστούκισα: «όπως περνούσε από δίπλα μου, μπόρεσα και του 'σκασα ένα φούσκο». Για συνών. βλ. φρ. *του 'σκασα ένα χαστούκι*, λ. [χαστούκι](#).

- *του τράβηξα ένα φούσκο*, βλ. φρ. *του 'ριξα ένα φούσκο*.

- *τρώω φούσκους ή τρώω τους φούσκους μου*, με δέρνει κάποιος άγρια, τρώω ξύλο και, κατ' επέκταση, με νικά: «κάθε φορά που μαλώνω με τον τάδε, τρώω τους φούσκους μου». Για συνών. βλ. φρ. *τρώω χαστούκια ή τρώω τα χαστούκια μου (α)*, λ. [χαστούκι](#).